

Putování za hvězdou

Vánoční divadelní hra pro děti ve věku 2-4 roky

Małgorzata Procházka
Sbor Církve bratrské
Černý Most Praha
mlprochazka@seznam.cz

Účinkují:

Pyšný mudrc
Mudrc-nešika
Mudrc-vyprávěč
Marie, Josef, Ježíš (miminko)

Rekvizity:

Velký cestovní kufr, Bible, zvonek, šanon vyplněný velkým množstvím papírů, dalekohled, 2 židle, stůl, štafle, polička s knížkami, provizorní střecha a dveře (symbolizující dům Josefa a Marie), 3 šablony představující hlavy velbloudů, umístěné na dřevěných tyčích (jako koně), převleky pro 3 mudrce: delší barevné šaty (stačí větší kusy barevných látek, deky, prostěradla apod.), turbany na hlavy, brýle, převleky pro Marii a Josefa (stačí prostěradla), menší kuřík na zlaté mince, větší množství čokoládových bonbónů ve tvaru mincí, zabalených do zlatých obalů, vánoční františky, miska nebo talířek na františky, zapalovač, krém ve velké nápadné, ozdobné nádobce, prskavky, svítící vánoční řetěz ve tvaru hvězd (nebo nějakým jiným způsobem osvětlené tvary hvězd) – nejlépe max. 3 kusy, větší lampa ve tvaru hvězdy nebo jinak osvětlená větší hvězda, silně svítící baterka nebo reflektor.

Na scéně uprostřed se nachází dvě židle, stůl, štafle, polička s knížkami. Vzadu scény jsou umístěny střecha a dveře, symbolizující dům Marie a Josefa. Vejde Mudrc-vyprávěč. Není převlečený, nese si velký kufr. Postaví se před děti:

Mudrc-vyprávěč:

Jé, dnes je tady takových dětí! Ahoj děti! *(čeká na pozdrav)*. Hmm. Nechtějí pozdravit. Tak já to zkusím znovu. *(hlasitěji)* Ahooj dětiiii! *(čeká na pozdrav)*. Tak, vidíte, jak to krásně umíte! Už jste někdy byly v divadle? *(čeká na odpověď)* Tak kdo z Vás už někdy byl v divadle, ať zvedne ruku. *(sám zvedá ruku)* Výborně! To potřebuji vědět, protože dnes tady pro Vás budeme hrát opravdové divadlo! Na to jsem si přinesl ten velký kufr. Mám tam oblečky a za chvíli se do nich začnu převlíkat. Až se převlíknou, tak mě možná ani nepoznáte. *(otvírá kufr, vyndává z něj jednotlivé rekvizity a převlek, vypráví a zároveň se převlíká)* Bude to takový napínavý příběh o jedněch strašně moudrých pánech. Že jsou moudří, tak se jim říká mudrci. Vy jste strašně moudré děti, tak mi budete pomáhat ten příběh vyprávět. Souhlasíte, ano? *(čeká na odpověď)* Přinesl jsem si i Bibli, kdybych náhodou zapomněl, jak to s těmi mudrci bylo. On je ten příběh totiž napsaný v Bibli *(ukazuje Bibli, mezitím se už oblékl do převleku, omotal si kolem hlavy turban, nasadil na nos brýle)*. Taak. Teď si ještě jenom dolepím vousy, protože každý moudrý pán musí, *(zdůrazňuje)* prostě musí mít vousy... *(lepí si vousy na bradu)* A jsem mudrc. Heč! A divadlo může začít! *(vyndává z kufru zvonek a zvoní na něj)*

Takže, jak to bylo... *(otvírá Bibli a na začátku představení ji chvíli drží v ruce, pak odloží)*
Bylo to hrozně dávno. V jedné daleké zemi žili mudrci asi jako tady ti...

Na scénu vejde Pyšný mudrc, už převlečený, s turbanem na hlavě, s brýlemi na nose, s přilepenými vousy, s šanonem v jedné ruce a dalekohledem v druhé. Podívá se na děti.

Pyšný mudrc: Zase nějaké děti! Tady se nedá pracovat! Tady vůbec není klid! Já přece musím pozorovat hvězdy, abych všechno věděl, všechno znal!!!
(Přikládá k očím dalekohled) Tak. Kdepak jsou dnes všechny moje hvězdy? Jenom já je dokážu spočítat!

Mudrc-vypravěč:

Jééé, rychle, na to jsem zapomněl, to už tady dávno mělo viset! *(vyndává z kufru vánoční svítící řetězec ve tvaru hvězd, zapíná ho, svítí tři hvězdy, řetězec musí být zavěšený, třeba na vánočním stromku nebo někde výš)* Uff!

Pyšný mudrc: Zmizely, nejsou! *(jde s dalekohledem na opačnou stranu scény než je rozsvícený řetězec s hvězdami)* To je skandál! Hvězdy nejsou! Co teď budu dělat?

Mudrc-vypravěč:

Tady, tady! Tady jsou! *(ukazuje na řetězec s hvězdami)*

Pyšný mudrc: To snad není pravda! To prostě ani není možné! *(jde s dalekohledem pod stůl)*

Mudrc-vypravěč:

Jééé, co to dělá, děti! Děti, prosím vás, pomozte mi nějak! Řekněte, mohou být hvězdy pod stolem? *(čeká na odpověď)* Nemohou, že ne? Děti, moc vás prosím, ukažte tomu mudrci, kde ty hvězdy má. *(děti ukazují)*

Pyšný mudrc:

Aha. Tak přece tady jsou! A to je všechno kvůli vám. Děti jedny!!! To vy jste mě zmátly! No dobře. Takže hvězdy svítí. Tak já si je tedy spočítám... jedna, devět, sedmnáct, třináct...

Mudrc-vypravěč:

On si je, chudák, ani neumí spočítat. Vždyť jich tam není ani třináct ani sedmnáct. Děti, prosím vás, pojďme je spočítat spolu! *(ukazuje hvězdy jednu po druhé a spolu s dětmi pomalu počítá do tří)*

Na scénu vběhne Mudrc-nešika. Má převlek špatně nandany, turban napolo omotaný, na poslední chvíli si lepi bradu. Uprostřed scény zakopne o vlastní převlek a spadne na podlahu.

Mudrc-nešika:

(otáčí se na děti, klání se jim, k některým i přijde, dotkne se ruky) Moc se omlouvám. Opravdu, strašně moc se omlouvám za zpoždění.

Mudrc-vypravěč:

Nic se nestalo.

Mudrc-nešika:

Já jsem se tak strašně snažil přijít včas, když mi ale utekl velbloud a já jsem ho musel honit a pak jsem ztratil dalekohled a už jsem ho nenašel. Ach jo...

Pyšný mudrc:

Prosím tě, v tvém případě (*zdůrazňuje*) povídám, ve tvém případě se ani nic jiného nedalo čekat. Phy...

Mudrc-vypravěč vyndá z kufru velkou hvězdu a rozsvítí jí. Je umístěná vzadu scény nad provizorní střechou symbolizující dům Marie a Josefa. Pyšný mudrc si sedne ke stolu a prohlíží si papíry v šanonu, hvězdy si nevšímá. Mudrc-nešika si upraví převlek, pořádně nalepí vousy, dá na nos brýle a také si sedne ke stolu, otočený směrem ke hvězdě. Povzdechne si. Všimne si hvězdy a náhle vyskočí ze židle.

Mudrc-nešika:

Jé, jé, no, no, no vidíte to?! (*ukazuje rukou na hvězdu, Pyšný mudrc se nehne*) Taková velká hvězda. Takovou jsem ještě neviděl!

Pyšný mudrc:

(*stále nakloněný nad stolem*) Když někdo nemá dalekohled, tak těžko může něco vidět.

Mudrc-nešika:

Ale k tomu žádný dalekohled není potřebný. To je tak obrovská hvězda a jak se třpytí! Co to jen může být? To si pamatuji, že v nějaké moudré knize jsem něco četl o obrovské hvězdě, co se má jednou objevit! Kde to jen bylo...? Děti, vidíte tu hvězdu? (*čeká na odpověď*) Tamhle je, že ano? (*ukazuje na hvězdu*)

Pyšný mudrc:

Zase rušíte! Tady člověk si ani nemůže číst! Jaká hvězda? Vždyť já je mám všechny spočítané!

Mudrc-nešika:

Děti, pojd'te mu ji ukázat! (*děti ukazují*) No proto! Jdu hledat tu knihu! Která to jen byla? Že by Bible? Tam bude určitě napsáno, proč se ta hvězda ukázala. (*jde k policičce na knížky, k policičce jsou přistavené štafle, Mudrc-nešika si ne ně nešikovně stoupá, sundá Bibli z policičky a zároveň spadne ze štafli*) Auu! To bolí, to bolí! To jsem si natloukl! Auu! Děti, prosím vás, pofoukejte mi to. (*pomalou se doplazí k dětem a ukazuje jim bolavou ruku, děti foukají*) Tak. Už je mi líp. Děkuji. Děkuji. (*stojí uprostřed scény a listuje v Bibli*) A, už to mám! V Bibli je napsáno, že když se objeví taková velká hvězda, tak to znamená, že se narodil velký král, mocný král, co bude vládnout nad celým světem! Jé, tak to já teda musím rychle za ním! Musím na cestu! Musím toho krále najít! Seženu nějaký dáreček, chytím velblouda a jedu, utíkám, pádím!

Pyšný mudrc:

Prosím tě, ty vůbec nejsi moudrý, ty jsi šílený! Kam chceš jet?! Jak chceš toho krále najít? Copak si opravdu myslíš, že zrovna ty (*zdůrazňuje*) ty Ho najdeš? Jak Ho poznáš, jak budeš vědět, že je to On?

Mudrc-nešika:

Prostě Ho budu hledat, že ano děti?! A půjdu pořád za tou hvězdou a ona mě určitě někam zavede.

Mudrc-vypravěč:

No, ale víš to, že budeš muset chodit jenom v noci a přes den spát?

Mudrc-nešika:

Aha. No ano. To mi nedošlo!

Mudrc-vypravěč:

A taky to může být pěkně daleko! A ta cesta může trvat třeba dvě noci, nebo tři, nebo třicet!

Mudrc-nešika:

To může. To mi vůbec nevadí!

Pyšný mudrc:

Jen ať si jde. Stejně první noc ztratí velblouda. A navíc nemá dalekohled. Taková hloupost!

Mudrc-vypravěč:

(dává nad oči dlaň a dívá se směrem ke hvězdě) Když se ale budeme držet té hvězdy a půjdeme pořád jen a jen za ní, tak se ztratit nemůžeme! Víš co, já jdu s tebou!

Pyšný mudrc:

To mě tady chcete nechat samotného? S těmi dětmi! To tedy v žádném případě ne! To raději půjdu s vámi.

Mudrc-nešika:

Dobře, dobře, čím nás bude víc, tím líp. Ale co dárky? Já žádný nemám! No jedině, že bych tomu králi dal takový krásně voňavý krém, co jsem kdysi taky dostal jako dárek *(vytahuje z kufru velkou láhev s krémem)*. Děti, chcete si čuchnout? *(jde za dětmi a každé z nich nechá přičichnout k lahvičce s krémem)* Je to pěkný dáreček, že ano? *(čeká na odpověď)* Říká se tomu myrha. Snad se král neurazí. *(schová láhev s krémem do velkého kufru)*

Mudrc-vypravěč:

Já bych tady také něco měl. Voňavé kadidlo. To králové mají rádi. Takový král určitě bydlí v paláci, tak tam si dá na stůl nějakou třeba zlatou misku *(vyndává z kufru misku, ve které umístí františek)*, do ní si dá to kadidlo *(dává do misky františek)*, zapálí si to *(zapaluje františek)* a hned Mu to začne krásně vonět! Chcete si čuchnout, děti? *(jde za dětmi s miskou a opatrně je nechává přičichnout k hořícímu františku)*. Tak to je můj dárek. Kadidlo. *(uhasí františek, schová ho spolu s miskou do velkého kufru)*

Pyšný mudrc:

No já si myslím, že ty vaše dárky nestojí za nic. Zlato. To je dárek! Toho já mám hodně. Jak jsem moudrý, tak se mi daří. Tak nějaké ty zlaté peníze můžu tomu králi dát. *(vytahuje z kufru zlaté čokoládové mince)* Těm dětem to raději neukážu. Ještě by mi to sebraly! *(schová mince do velkého kufru, kufr zavře)*

Mudrc-nešika:

Tak jedeme, jedeme. Kde je ten velbloud, kam se zase zatoulal? *(vyběhne mimo scénu a přinese s sebou tři velbloudy na tyčích)* To bude nádherné putování. Pojedeme na

velbloudech, povezeme dárky, cestu nám ukáže ta nová hvězda a až ta cesta skončí, najdeme opravdového, velkého, mocného krále. Už se těším!

Mudrc-vypravěč:

Já se těším na ten palác. Královský palác má velké dveře. A všechno je tam ze zlata a všechno se tam třpytí a blýská. A nový král sedí na trůnu a má krásný červený plášť. A je tam spousta vojáků. Tak takovému králi se rád pokloním.

Pyšný mudrc:

To chci vidět!

Mudrci „nasednou“ na velbloudy. Vepředu jede Mudrc-nešika, tahá v ruce velký kufr, za nim Mudrc-vypravěč, na konci Pyšný mudrc. Od domu Marie a Josefa silně svítí na podlahu světlo baterky nebo reflektoru a tak ukazují mudrcům cestu. Světlo je vede klikatou cestou po scéně, mudrci za nim běhají, narážejí na sebe navzájem apod., nakonec se světlo zastaví před domem.

Mudrc-vypravěč:

Vidíte to? Hvězda se zastavila! To je zvláštní... Já tady žádný palác nevidím! Jenom nějaké staré dveře, co ani nemají kliku!

Pyšný mudrc:

Já vám to celou dobu říkal, že jdeme špatně! Vy jste prostě blázni! A teď jsme tady, uprostřed noci v nějaké vesnici!

Mudrc-nešika:

Jen klid, někde tady to musí být. Já bych zaťukal na ty dveře, třeba nám někdo napoví cestu! Děti, co myslíte, mám zaťukat? (*čeká na odpověď*) Tak já to tedy zkusím. Ale ťukejte se mnou ťuky-ťuk, ať je to pořádně slyšet! (*Mudrc-nešika ťuká na dveře. Otevře mu Josef. Uvnitř je Marie s miminkem v náručí.*) Dobrý večer, omlouvám se, že ruším. Přijeli jsme z daleka a hledáme nového mocného, velkého krále. Nevíte, kde bychom ho mohli najít? Chceme Mu dát dárky a poklonit se!

Josef:

Asi budete překvapení, ale tohle je konec vaší cesty. Tohle malé miminko (*přibližuje se Marie s miminkem*) je nově narozený král, který jednou bude vládnout všem lidem na zemi.

Mudrc-nešika:

No nazdar! Tak to jsem nečekal! Jak se vlastně jmenuje?

Josef:

Jmenuje se Ježíš.

Pyšný mudrc:

To mi chcete říct, že král je malinké miminko a navíc bydlí v takovém, (*nemůže popadnout dech*) takovém, takovém obyčejném domě? Vždyť já mám lepší!!!

Mudrc-vypravěč:

Ježíš. Zvláštní...

Josef:

Já vím...

Mudrc-nešika:

Já nemám slov...

Josef:

Chce to víru...

Všichni chvíli mlčí a dívají se na miminko.

Mudrc-nešika:

(Otevře kufr a vyndá z něj svůj dárek. Předá ho Josefovi. Klekne si a pokloní se.) Tak tedy vítej nám králi Ježíši! *(Po něm to udělají beze slova Mudrc-vyprávěč a Pyšný mudrc.)*

Mudrc-vyprávěč:

(Stojí spolu s ostatními před dětmi.) A tohle je konec naší cesty, děti. Hledali jsme mocného a velkého krále a našli jsme malé miminko. Neobyčejné miminko. Miminko, které je zároveň králem. Naše divadlo končí. Můžeme si sundat převleky *(mudrci si sundávají turbany)* a odlepit vousy *(odlepují si vousy)*. A zazvonit na zvonek. *(Mudrc-vyprávěč zvoní na zvonek)* A pěkně se vám poklonit. *(Klání se dětem)* A všichni si můžeme zatleskat, jak se nám to spolu dobře hrálo. *(Tleskají)* A máme pro vás ještě jedno překvapení! Určitě byste chtěli mít jako ti mudrci dalekohledy, že ano. Můžeme si je spolu vyrobit. Pomohou se vám koukat na vánoční hvězdu.

Vyrábění

Každé dítě dostane papírovou roli, polepenou barevným papírem + sadu samolepek ve tvaru hvězdiček. Děti lepí na role hvězdičky. Děti dostanou dodatečně prskavky. Doma nebo venku rodiče dětem prskavky zapálí a děti pozorují jejich světlo přes „dalekohledy“.